

Vergaderjaar 1990-1991

22 060

Wijziging van de Wet op de jeugdhulpverlening en enige andere wetten

Nr. 1

KONINKLIJKE BOODSCHAP

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een voorstel van wet houdende wijziging van de Wet op de jeugdhulpverlening en enige andere wetten.

De toelichtende memorie (en bijlagen) die het wetsvoorstel vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

's-Gravenhage, 8 april 1991

Beatrix

Nr. 2

VOORSTEL VAN WET

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de regeling in de Wet op de jeugdhulpverlening inzake de bijdrage in de kosten van hulpverlening uit te breiden en op het punt van de invordering te vereenvoudigen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

De Wet op de jeugdhulpverlening (Stb. 1989, 360) wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 5, eerste lid, komt te luiden:

1. De voordracht voor een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in de artikelen 27, 35, 37, 41a, 41b, 41c en 56 geschiedt door Onze Ministers.

S-MD

B

Artikel 32 wordt als volgt gewijzigd:

Toegevoegd wordt de zin: Deze mededeling aan Onze ministers bevat gegevens, welke benodigd zijn voor de uitvoering van hoofdstuk VII en geschiedt onmiddellijk en door middel van een door hen vastgesteld formulier.

C

Artikel 41 wordt vervangen door tien nieuwe artikelen, luidende:

Artikel 41

Voor de toepassing van dit hoofdstuk en de daarop rustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. ouderbijdrage: de bijdrage, bedoeld in artikel 41a, eerste lid;
- b. eigen bijdrage: de bijdrage, bedoeld in artikel 41b, eerste en tweede lid;
- c. toeslag: de toeslag, bedoeld in artikel 41a, derde lid;
- d. partner: de niet met de ouderbijdrageplichtige gehuwde persoon van verschillend of gelijk geslacht met wie de ouderbijdrageplichtige duurzaam een gezamenlijke huishouding voert, tenzij het betreft personen tussen wie bloedverwantschap in de eerste of tweede graad bestaat. Van een gezamenlijke huishouding kan slechts sprake zijn indien twee ongehuwde personen gezamenlijk voorzien in huisvesting en bovendien beiden een bijdrage leveren in de kosten van de huishouding dan wel op andere wijze in elkaars verzorging voorzien.

Artikel 41a

1. De onderhoudsplichtige ouders, degene tegen wie een op artikel 394 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek gepronnde vordering is toegevoegd daaronder begrepen, en de onderhoudsplichtige stiefouder van een jeugdige, zijn aan het Rijk een bijdrage verschuldigd in de kosten van verzorging en verblijf:

- a. in een op grond van deze wet voor bekostiging in aanmerking gebrachte voorziening niet zijnde een voorziening van ambulante hulpverlening;
- b. elders dan in een zodanige voorziening, indien de jeugdige daar is geplaatst met toepassing van artikel 263 of 326 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek, dan wel daar is geplaatst door een voogdij-instelling of een raad voor de kinderbescherming.

2. De ouderbijdrage wordt vastgesteld naar het gezamenlijke inkomen van de bijdrageplichtigen, dan wel van de bijdrageplichtige en diens partner, indien de bijdrageplichtige gedurende ten minste drie aaneengesloten maanden voorafgaande aan de hulpverlening de jeugdige heeft opgevoed en verzorgd. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld omtrent het inkomen dat bij de vaststelling van de bijdrage in aanmerking wordt genomen en omtrent de hoogte van de bijdrage.

3. De ouderbijdrageplichtige die ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet (Stb. 1980, 1) een uitkering ten behoeve van de jeugdige ontvangt, is, behalve indien de jeugdige in een voorziening van semi-residentiële hulpverlening is geplaatst, een bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen toeslag verschuldigd.

4. Indien ten aanzien van een jeugdige meer dan één persoon de ouderbijdrage en de eventuele toeslag verschuldigd is, is ieder der bijdrageplichtigen de ouderbijdrage en de toeslag verschuldigd met dien verstande dat, indien de een heeft betaald, de ander is bevrijd.

Artikel 41b

1. Een jeugdige aan wie hulpverlening wordt geboden in een op grond van deze wet voor bekostiging in aanmerking gebrachte voorziening van residentiële hulpverlening, is aan de uitvoerder van de desbetreffende voorziening een bijdrage verschuldigd in de kosten van verzorging en verblijf.

2. In de gevallen, bedoeld in artikel 41a, eerste lid, onder b, is de jeugdige aan het Rijk een bijdrage verschuldigd in de kosten van verzorging en verblijf.

3. De eigen bijdrage wordt vastgesteld naar het inkomen van de jeugdige. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld omtrent het inkomen dat bij de vaststelling van de bijdrage in aanmerking wordt genomen en omtrent de hoogte van de bijdrage.

Artikel 41c

1. Geen bijdrage of toeslag ingevolge dit hoofdstuk is verschuldigd indien de jeugdige voorlopige hechtenis ondergaat dan wel indien aan de jeugdige een straf of maatregel als bedoeld in de artikelen 77g en 77h van het Wetboek van Strafrecht is opgelegd, ondertoezichtstelling daaronder niet begrepen.

2. Geen ouderbijdrage of toeslag is verschuldigd indien:

a. de jeugdige met het oog op adoptie niet meer door zijn ouders wordt verzorgd en opgevoed;

b. de ouders van de ouderlijke macht of van de voogdij over de jeugdige zijn ontheven of ontzet;

c. het verblijf en de verzorging worden geboden in een acute noodsituatie, zulks voor de duur van ten hoogste zes weken;

d. aan een minderjarige jeugdige nog hulpverlening als bedoeld in artikel 41a, wordt geboden na schriftelijk aan Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur kenbaar gemaakt bezwaar door degene die de ouderlijke macht of de voogdij uitoefent, tenzij het een jeugdige betreft ten aanzien van wie een maatregel van justitiële kinderscherming is getroffen die tot zodanige hulpverlening strekt of haar noodzakelijk maakt;

e. het bij algemene maatregel van bestuur aan te geven inkomen van de jeugdige vijfhonderd gulden of meer per maand bedraagt;

f. het voor de vaststelling van de ouderbijdrage in aanmerking te nemen inkomen gelijk is aan of lager is dan de uitkering voor een alleenstaande ingevolge de Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284).

Artikel 41d

1. Wonen bijdrageplichtige ouders of stiefouders gescheiden en is artikel 41e niet van toepassing, dan wordt de ouderbijdrage niet vastgesteld naar het gezamenlijke inkomen bedoeld in artikel 41a, tweede lid, maar is ieder der ouders en de stiefouder een ouderbijdrage naar zijn inkomen en dat van zijn partner verschuldigd. Artikel 41a, vierde lid is alsdan niet van toepassing. Indien de jeugdige niet ten minste drie aaneengesloten maanden voorafgaand aan de hulpverlening door de ouderbijdrageplichtige is opgevoed en verzorgd, wordt het inkomen van de partner van de ouderbijdrageplichtige buiten beschouwing gelaten.

2. Indien de som van de in het eerste lid bedoelde bijdragen hoger is dan de op grond van dit hoofdstuk maximaal vast te stellen bijdrage voor een jeugdige van diens leeftijd, is ieder der bijdrageplichtigen dat deel

van deze maximum bijdrage verschuldigd dat evenredig is aan de bijdragen, bedoeld in het eerste lid.

Artikel 41e

1. Indien de rechter op de voet van artikel 406 of artikel 407 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek of van een der artikelen 825b, onder b, of 827k, onder b, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering het bedrag heeft bepaald dat een ouder of stiefouder periodiek moet betalen ter voorziening in de kosten van verzorging en opvoeding van zijn kind of stiefkind en dit bedrag gelijk is aan of hoger is dan de op grond van dit hoofdstuk voor dat kind maximaal vast te stellen ouderbijdrage, is, in afwijking van artikel 41a, tweede en vierde lid, alleen deze ouder of stiefouder een ouderbijdrage verschuldigd gelijk aan deze maximumbijdrage. Gedurende de periode dat de ouderbijdrage verschuldigd is, wordt de door de rechter gegeven uitspraak, met uitzondering van eerder verschenen termijnen, tot het bedrag van de verschuldigde ouderbijdrage niet ten uitvoer gelegd.

2. Indien het door de rechter bepaalde bedrag, bedoeld in het eerste lid, lager is dan de op grond van dit hoofdstuk voor het kind of stiefkind maximaal vast te stellen ouderbijdrage, is, in afwijking van artikel 41a, tweede en vierde lid, de in het eerste lid bedoelde ouder of stiefouder een ouderbijdrage ter hoogte van het door de rechter bepaalde bedrag verschuldigd en wordt, tot de grens van deze maximum bijdrage, ter vaststelling van de bijdrage die de andere ouder of stiefouder is verschuldigd, slechts het inkomen van de laatste en diens partner in aanmerking genomen. Indien de jeugdige niet ten minste drie aaneengesloten maanden voorafgaand aan de hulpverlening door de ouderbijdrageplichtige is opgevoed en verzorgd, wordt het inkomen van de partner van de ouderbijdrageplichtige buiten beschouwing gelaten. Gedurende de periode dat de ouderbijdrage verschuldigd is, wordt de door de rechter gegeven uitspraak, met uitzondering van eerder verschenen termijnen, niet ten uitvoer gelegd.

Artikel 41f

1. De ouderbijdrage en de toeslag worden vastgesteld en geïnd door Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur of in naam van Onze Minister door een door hem aan te wijzen instantie.

2. In afwijking van het eerste lid geschieden de vaststelling en de inning door Onze Minister van Justitie of in naam van Onze Minister door een door hem aan te wijzen instantie, indien:

- a. ten aanzien van de jeugdige een der artikelen 262, 263 of 326 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek is toegepast;
- b. het gezag is opgedragen aan een voogdij-instelling;
- c. de jeugdige voorlopig is toevertrouwd aan de raad voor de kindbescherming.

3. De eigen bijdrage, bedoeld in artikel 41b, eerste lid, wordt vastgesteld door de uitvoerder van de desbetreffende voorziening. Deze is tevens met de inning belast.

4. De eigen bijdrage, bedoeld in artikel 41b, tweede lid, wordt vastgesteld en geïnd door Onze Minister van Justitie of in naam van Onze Minister door een door hem aan te wijzen instantie.

Artikel 41g

1. De bijdrageplichtige is verplicht aan degene die belast is met de vaststelling en de inning van de bijdrage en de toeslag desgevraagd alle inlichtingen te geven ten behoeve van de uitvoering van dit hoofdstuk.

2. De inlichtingen moeten, indien dit wordt verzocht, schriftelijk worden verstrekt binnen een door degene die belast is met de vaststelling en de inning van de bijdrage en toeslag schriftelijk te stellen, redelijke termijn.

3. De Gemeentelijke Sociale Diensten, de Informatiseringsbank van het Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen, de Inspectie der Belastingen, de Sociale Verzekeringsbank, de raden voor de kindbescherming en de afdelingen bevolkingsregister van de gemeenten zijn verplicht aan degene die belast is met de vaststelling en inning van de bijdrage en de toeslag desgevraagd kosteloos alle inlichtingen te verstrekken, ten behoeve van de uitvoering van dit hoofdstuk.

4. Indien een ouderbijdrageplichtige niet binnen de hem gestelde termijn de gegevens verstrekt die benodigd zijn ter vaststelling van de verschuldigde bijdrage en de toeslag danwel indien diens verblijfplaats onbekend is, wordt bij de vaststelling van de verschuldigde bijdrage als inkomen aangemerkt het inkomen waarover ten hoogste de ouderbijdrage verschuldigd is. Deze ouderbijdrageplichtige is in dit geval bovendien de toeslag verschuldigd.

5. De uitvoerder van een voorziening als bedoeld in artikel 41b, eerste lid, doet, indien een geval als bedoeld in artikel 41c, tweede lid, onder e, zich voordoet, daarvan mededeling aan degene die belast is met de vaststelling van de ouderbijdrage.

Artikel 41h

Degene die belast is met de vaststelling van de bijdrage deelt de bijdrageplichtige schriftelijk mede welke bijdrage en welke toeslag zijn verschuldigd en binnen welke termijn het verschuldigde bedrag telkens moet worden voldaan.

Artikel 41i

1. Indien de bijdrage of de toeslag voor het geheel of voor een deel niet tijdig is betaald, kan degene die belast is met de inning, van een bijdrageplichtige de verschuldigde bedragen, vermeerderd met de aan de invordering verbonden kosten van aanmaning, betekening en executie, invorderen.

2. Geen invordering geschiedt dan nadat de bijdrageplichtige schriftelijk is aangemaand om alsnog binnen veertien dagen na dagtekening van de aanmaning te betalen, onder kennisgeving dat de bijdrageplichtige anders door de middelen bij wet bepaald tot betaling zal worden gedwongen.

3. Indien de bijdrageplichtige na de aanmaning in gebreke blijft, kan de invordering geschieden bij een door Onze Minister die het aangaat, dan wel bij een door de instantie die met de inning is belast, in naam van Onze Minister die het aangaat uit te vaardigen dwangbevel, dat meebrengt het recht de roerende en onroerende goederen van de bijdrageplichtige zonder vonnis aan te tasten.

4. De betekening van het dwangbevel geschiedt overeenkomstig de regels van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering met betrekking tot de betekening van dagvaardingen.

5. Het dwangbevel wordt ten uitvoer gelegd overeenkomstig de regels van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering met betrekking tot de tenuitvoerlegging van vonnissen en authentieke akten.

6. De bijdrageplichtige kan tegen de tenuitvoerlegging van een dwangbevel in verzet komen bij de rechtbank. Het verzet vangt aan met een dagvaarding door de bijdrageplichtige als eiser aan degene die het dwangbevel heeft uitgevaardigd als gedaagde. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging van het dwangbevel voor zover deze door het verzet

wordt bestreden. Het verzet kan niet zijn gegrond op de stelling dat de mededeling bedoeld in artikel 41h of de aanmaning niet is ontvangen. Bovendien kan het verzet niet zijn gegrond op de stelling dat de bijdrage of de toeslag ten onrechte of tot een te hoog bedrag is vastgesteld.

7. Voor de toepassing van deze wet kan degene die belast is met de inning executoriaal beslag onder derden leggen door van het dwangbevel in afschrift mededeling te doen aan de derde beslagene. Artikel 479g van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering is van overeenkomstige toepassing.

ARTIKEL II

Het Burgerlijk Wetboek wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 241, vijfde en zesde lid, van Boek 1 vervalt.

B

Artikel 264 wordt gewijzigd als volgt:

1. Voor de huidige tekst wordt het cijfer 1. geplaatst, terwijl de zinsnede «bij de artikelen 260, derde lid, 262 en 263», wordt vervangen door: in artikel 260, derde lid.

2. Toegevoegd wordt een tweede lid, luidende:

2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt een stiefouder die krachtens titel 17 van dit boek verplicht is tot het verstrekken van levensonderhoud, met een ouder gelijk gesteld.

C

De artikelen 273 en 333 van Boek 1 vervallen.

D

In artikel 395b worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Het tweede lid komt te luiden:

2. Hetzelfde geldt, indien de rechter met toepassing van artikel 927 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering het bedrag heeft vastgesteld, dat een ouder of stiefouder ter bestrijding van de kosten van de daar bedoelde maatregelen aan Onze Minister van Justitie dan wel aan de in zijn naam optredende instantie moet uitkeren.

2. In het derde lid komt de zinsnede «De raad voor de kinderscherming» te luiden: De raad voor de kinderscherming dan wel, in het geval bedoeld in het tweede lid, Onze Minister van Justitie of de in zijn naam optredende instantie.

3. In het vijfde lid komt de zinsnede «aan de raad voor de kinderscherming» te luiden: aan de raad voor de kinderscherming dan wel, in het geval bedoeld in het tweede lid, aan Onze Minister van Justitie of de in zijn naam optredende instantie. De woorden «deze laatste» worden gewijzigd in: deze laatsten.

ARTIKEL III

Artikel 927, eerste lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering komt te luiden:

1. Bij iedere beschikking waarbij de gezinsvoogd machtiging wordt verleend om aanwijzing te geven tot een maatregel als bedoeld in artikel

260, derde lid, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek, stelt de rechter tevens vast hoeveel de ouders of – dezen onvermogen dan wel overleden zijnde – hoeveel de minderjarige, ter bestrijding van de kosten van bedoelde maatregelen, aan Onze Minister van Justitie of de in zijn naam optredende instantie moeten uitkeren.

ARTIKEL IV

1. Geen ouderbijdrage op grond van deze wet is verschuldigd, indien de verzorging en het verblijf vóór 1 mei 1985 zijn aangevangen en voor het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet geen bijdrage in de kosten van verzorging en verblijf dan wel een onderhoudsbijdrage of een bijdrage in de kosten van een maatregel van justitiële kindbescherming is opgelegd.

2. Indien de verzorging en het verblijf zijn aangevangen na 1 mei 1985 en vóór de dag van inwerkingtreding van deze wet en op laatstbedoeld tijdstip door een ouder of stiefouder nog geen bijdrage verschuldigd was, bedraagt de bijdrage voor die ouder of stiefouder gedurende een half jaar na inwerkingtreding van deze wet de helft van de op grond van Hoofdstuk VII van de Wet op de jeugdhulpverlening verschuldigde bijdrage.

ARTIKEL V

Deze wet treedt in werking met ingang van de eerste dag van de maand volgend op die waarin zij in het Staatsblad wordt geplaatst.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,

De Staatssecretaris van Justitie,